

Ügyiratszám: MC/8672-15/2015.

Tárgy: **Személyes adat**
fellebbezésének elbírálása

**A NEMZETI MÉDIA- ÉS HÍRKÖZLÉSI HATÓSÁG
MÉDIATANÁCSÁNAK**

875/2015. (VII.7.) számú

HATÁROZATA

A Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Médiatanácsa (a továbbiakban: **másodfokú hatóság**) **Személyes adat** (**Személyes adat**); a továbbiakban: **Kérelmező**) által a Nemzeti Média- és Hírközlési Hatóság Hivatalának (a továbbiakban: **elsőfokú hatóság**) 2015. május 7-én kelt, MN/8672-6/2015. számú határozata (a továbbiakban: **elsőfokú határozat**) ellen benyújtott fellebbezését **elutasítja**,

és az elsőfokú határozatot

helybenhagyja.

E másodfokú határozat ellen nincs helye fellebbezésnek, a közléssel jogerőssé válik. Jelen határozat bírósági felülvizsgálatát jogszabálysértésre hivatkozással a kézhezvételtől számított tizenöt napon belül a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címzett, a másodfokú döntést hozó hatóságnál előterjesztett keresetlevéllel lehet kezdeményezni. A keresetlevél benyújtásának a határozat végrehajtására nincs halasztó hatálya, a keresetlevélben a keresettel támadott döntés végrehajtásának felfüggesztése a bíróságtól kérhető. A keresetet a bíróság tárgyalás tartása nélkül bírálja el, a keresetlevélben tárgyalás tartása kérhető.

Indokolás

A Kérelmező 2015. március 31-én érkezett beadványa szerint a Hír TV Zrt. médiaszolgáltató (a továbbiakban: **Médiaszolgáltató**) megsértette a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (a továbbiakban: **Mttv.**) 12. § (2) bekezdése, valamint a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban: **Smtv.**) 13. §-ában foglalt kiegyensúlyozott tájékoztatási kötelezettség alapelvi követelményét, amikor a Hír TV csatornán 2015. március 25-én 19 óra 30 perces kezdettel sugárzott „Magyarország élőben” című műsorszámban az Illés Zoltánnal folytatott beszélgetés során a paksi atomerőmű-bővítésre vonatkozó véleménye nem jutott kifejezésre, emellett a panaszában számos példa felhozatalával azt is sérelmezte, hogy a Médiaszolgáltató 2010 és 2015. között nem adott nyilvánosságot a különböző egyéb témákban is kifejtett álláspontjainak.

A Kérelmező az elsőfokú hatóság MN/8672-2/2015. ügyiratszámú végzésére vonatkozó nyilatkozatában előadta, hogy véleménye szerint Illés Zoltán azon álláspontja, miszerint a

Kormány szakmailag hibát követett el, amikor megszüntette az önálló környezetvédelmi államtitkári posztot, nem felel meg a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelményeinek. Ezt követően részletezte a 2010 utáni, a környezetvédelemért felelős tisztségviselők személyével kapcsolatos kormányzati átalakításokat, valamint előadta, hogy álláspontja szerint Illés Zoltán azt sugallta, mintha a 2010. évi választásokat követően a környezet ügyének lett volna önálló államtitkári felelőse, azonban 2014 után már nem. Ezzel szemben azonban a harmadik Orbán-kormány megalakulását követően a Földművelésügyi Minisztérium szervezetében V: Németh Zsolt került kinevezésre környezetügyért, agrárfejlesztésért és hungarikumokért felelős államtitkárnak. A Kérelmező szerint a műsorvezetőnek ezzel a ténnyel szembesítenie kellett volna Illés Zoltánt.

A Kérelmező álláspontja szerint továbbá a néző kiegyensúlyozott tájékoztatásának akadályát képezte, hogy nem derült ki a beszélgetésből, hogy 2010 után Illés Zoltánhoz nem csak a környezet ügye tartozott, hanem a vízügy is, amelynek a lefejezéséhez Illés működése a rendszerváltás után nagyban hozzájárult. Ezért valójában már 2010-14 között sem volt önállóan felelős államtitkára a környezet ügyének. A 2014-es választásokat követően a vidékfejlesztési tárca jogutódja a Földművelésügyi Minisztérium lett, tehát a rendszerváltás óta megszokott kormányzati gyakorlatnak megfelelően csak a kormányzat szerkezeti struktúrája változott meg, szó sincs azonban arról, hogy 2010 után lett volna a környezet ügyének önálló államtitkára, 2014 után azonban már nem. Valójában a szakmai területek átcsoportosítására került sor 2014-t követően, és nem csak a környezetvédelem területén.

Az elsőfokú hatóság megállapította, hogy a Kérelmező azon álláspontja, amely a 2014. évi választást követő kormányzati átalakításokat, illetve ezzel összefüggésben a környezet ügyének felelősségi kérdést taglalja, továbbá az, hogy Illés Zoltán államtitkárhoz korábban nem csak a környezet ügye, hanem a vízügy is hozzátartozott, nem releváns, hiszen a tárgyi műsorszegmens lényegi mondanivalóját nem érintette. Az elsőfokú hatóság továbbá megállapította azt is, hogy a műsorszegmensben az egyéb kérdésekről zajlott eszmecserek (paksi atomerőmű-bővítése, a polgári Magyarországról alkotott vélemények, valamint a Médiaszolgáltató elleni – vélt vagy valós – bojkott) az adott eljárásban nem relevánsak, figyelemmel arra, hogy a Kérelmező kérelmét az MN/8672-3/2015. ügyiratszámú kérelme-kiegészítésben az önálló környezetvédelemért felelős poszt szükségességének kérdésre korlátozta.

Emellett az elsőfokú hatóság álláspontja az, hogy a Kérelmezőnek az önálló környezetvédelmi államtitkári poszt megszüntetését pártoló véleménye releváns ugyan a közzétett tájékoztatás vonatkozásában, azonban e vélemény, valamint az ezzel ellentétes álláspont is az Illés Zoltán által elmondottak alapján kifejezésre került a tárgyi műsorszegmensben, azaz a tájékoztatás kiegyensúlyozott volt.

Az elsőfokú hatóság a vizsgált műsorszám szegmens, a Kérelmező beadványa, továbbá a Médiaszolgáltatónak az eljárás során kifejtett álláspontja alapján megállapította, hogy a Kérelmező véleménye ismertetésének elmaradása nem eredményezte a műsorszámban közzétett tájékoztatás kiegyensúlyozottságának megsértését.

Erre tekintettel az elsőfokú hatóság a kérelmet elutasította.

A Kérelmező az elsőfokú határozat ellen – a fellebbezés benyújtására vonatkozó törvényes határidőn belül – fellebbezést terjesztett elő.

A Kérelmező álláspontja szerint a 2015. március 25-én 20 óra 4 perces kezdettel Illés Zoltán stúdióvendéggel folytatott beszélgetés nem volt kiegyensúlyozott, mert abban a reális zöldek releváns véleményei az alábbi, a beszélgetésben érintett területeken nem kerültek kifejezésre: a környezetvédelemről általában, továbbá a második Orbán-kormányhoz a harmadik Orbán-kormányhoz képest eltérő felfogásáról a környezet védelmét érintő kérdésekben, illetve az ezzel

kapcsolatban végrehajtott kormányzati átalakításokkal kapcsolatban, valamint a paksi atomerőmű-bővítés vonatkozásában. A fellebbező e körben a világhálón hozzáférhető véleményeire hivatkozott. A fellebbező álláspontja szerint továbbá a tárgyi műsorszámokban nem derült ki, hogy Illés Zoltán véleményével ellentétesen a reális zöldet a kormány és a miniszterelnök is elfogadja. Ennek alátámasztására fellebbezéséhez csatolta Lázár János miniszter két levelének a másolatát. A stúdióbeszélgetésben továbbá nem került kifejezésre a reális zöldek azon véleménye, hogy 2014-14 között a második Orbán-kormány országglása idején nem volt a kormány gépezetén belül önálló környezet-és természetvédelmi államtitkárság, a vízügyeket is Illés Zoltán felügyelte. A műsorvezető nem szembesítette Illés Zoltánt a reális zöldek azon véleményével, hogy Orbán Viktor miniszterelnök Illés munkájával nem volt teljesen elégedett, mert 2010. után egy rövid idő elteltével a vízügy fele átkerült a belügyi tárcához. Erről a tényről a reális zöldek honlapján videofelvétel került közzétételre. Nem történt utalás arra sem a stúdióbeszélgetés keretében, hogy a reális zöldek erős lobbitevékenységet folytattak annak érdekében, hogy a kormánypártok meggyőzzék a miniszterelnököt arról, hogy a vízügy élén álló Illés Zoltán erre nem alkalmas személy.

A fellebbező ezt követően részletesen kifejtette a véleményét az ember és a társadalom harmonikus együttéléséről, a környezetvédelem szerepéről, illetve a reális zöldek általános céljairól. Hiányolta továbbá, hogy a műsorvezető a Paksról szóló beszélgetést nem azzal kezdte, hogy szembesíti riportalanyát azzal a ténnyel, hogy Illés Zoltán antinukleáris álláspontot vall, majd kifejtette véleményét arról, hogy álláspontja szerint a gázturbinák segítségével termelt villamos energia nem jelentheti a paksi atomerőmű-bővítés alternatíváját. Ismét hangsúlyozta Illés Zoltán alkalmatlanságát, s e körben az Amerikai Népszavában, 2011-ben közzétett reális zöld követelést hangsúlyozta. Kiemelte, azt is, hogy hajlandó a Médiaszolgáltatóval történő megegyezésre a Médiatanács határozatának meghozatala előtt, amennyiben a Médiaszolgáltató garantáltan tisztességesen viselkedik vele.

A Médiaszolgáltató jogi képviselője a másodfokú eljárás során tett nyilatkozatában az elsőfokú határozat helybenhagyását, és a Kérelmező fellebbezésének elutasítását kérte.

A másodfokú hatóság a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 104. § (3) bekezdésének megfelelően az eljárás során az elsőfokú eljárást és határozatot, valamint a fellebbezésben foglaltakat megvizsgálva megállapította, hogy az elsőfokú hatóság megállapításai helytállóak, döntése és eljárása jogszerű, a fellebbezés megalapozatlan az alábbiak miatt.

A másodfokú hatóság elsődlegesen megállapította, hogy az elsőfokú hatóság az Mttv. 181. §-ában foglalt eljárási szabályok érvényesülésének vizsgálata során jogszerűen járt el, ezt követően pedig a tényállás tisztázási kötelezettségének is maradéktalanul eleget tett. Az elsőfokú határozat a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelményének törvényi szabályozása (Smtv. 13. §, illetve Mttv. 12. § (2) bekezdés) és alkotmányos értelmezése, továbbá a műsorszám témájának és ehhez kapcsolódóan a Kérelmező álláspontja releváns voltának tekintetében szintén helytálló megállapításokat tartalmaz.

A 2015. március 25-én sugárzott „Magyarország élőben” című műsorszám Kérelmező által kifogásolt szegmensében a Médiaszolgáltató Illés Zoltán, az Orbán-kormány volt környezetügyi államtitkárának az álláspontját mutatta be a kormány jelenlegi környezetügyi politikájára vonatkozóan.

A Kérelmező hiányolt álláspontjának, továbbá az eljárás tárgyát képező műsorszám elsőfokú határozatban idézett szegmenseinek tartalmi összevetése alapján a másodfokú hatóság megállapította, hogy Illés Zoltán bemutatott álláspontjával ellentétes, a Kérelmező által is

képviselt, az önálló környezetvédelmi államtitkári poszt megszüntetését pártoló véleménye a stúdióbeszélgetésben – amint azt az elsőfokú határozat helytállóan megállapította – az Illés Zoltán által elmondottakban ismertetésre került. Ahogy az az elsőfokú határozatban, a kifogásolt műsorszegmens szó szerinti bemutatásában is szerepel maga a meghívott vendég, Illés Zoltán ismertette a kormány és a miniszterelnök azon véleményét, amely szerint szükséges és indokolt e tisztség megszüntetése, felidézve a kormányfővel folytatott beszélgetését: *„Tehát miniszterelnök úr döntése az volt, hogy a Vidékfejlesztési Minisztériumot megszüntette, azon belül volt önálló környezetügyekért felelős államtitkárság, ennek én voltam a vezetője 2014. június 16-áig, a mostani kormány megalakulásáig. Miniszterelnök úr azt mondta nekem, hogy meg van elégedve a tevékenységgemmel, de ő olyan intézkedéseket akar, amelyek révén a környezetvédelem az háttérbe szorul, teljes mértékben, illetve a zöld mozgalmakat nem fogadja el, mondván, hogy ezek az ügyek azok akadályozzák a gazdasági fejlesztéseket, illetve az ipari fejlődést, ami nem igaz.”*

Emellett Illés Zoltán által kifejtve megjelent az ezzel ellentétes, önálló környezetvédelmi poszt fenntartása melletti vélemény is, hiszen a beszélgetésben utalt arra, hogy álláspontja szerint azért szükséges e hivatal, mivel a környezetvédelem ügye nem jelenti gátját a gazdasági fejlődésnek.

A másodfokú hatóság e helyütt utalni kíván az elsőfokú határozatban is szereplő azon megállapításra, amely szerint nem határozható meg absztrakt módon, hogy hány, egy adott témában álláspontját közlétevő félnek és hány eltérő véleménynek kell teret adni a műsorszámokban. Amennyiben több szervezet, társadalmi csoport is ugyanazon, vagy nagyban hasonló álláspontot képvisel egy adott ügyben, s azok között érdemi különbségek nem fedezhetők fel, abban az esetben elég csak az egyik ilyen szervezet vagy csoport álláspontját közzétenni. A törvényi szabályozás a különféle véleményeket és azok bemutatását védi a demokratikus közélet kialakítása és a közügyek megvitatásának elősegítése céljából, nem pedig az egyes vélemények megfogalmazóit.

A másodfokú hatóság a Kérelmező fellebbezésében foglaltakkal kapcsolatosan rögzíti, hogy abban a Kérelmező olyan okokra is hivatkozott a műsorszegmensbeli tájékoztatás kiegyensúlyozatlansága körében, amely az elsőfokú hatósági eljárás során tett kérelemkiegészítésében (MN/8672-3/2015.) nem szerepelt (a reális zöldek általános céljairól kifejtett gondolatai, illetve hogy Illés Zoltán munkájával elégedett volt-e miniszterelnök vagy sem, továbbá, hogy Illés Zoltán alkalmas volt-e a vízügy vezetésére, vagy sem), tekintettel arra, hogy kérelemkiegészítésében kérelmét az önálló környezetvédelemért felelős poszt szükségességének kérdésére korlátozta. Erre tekintettel a másodfokú hatóság ezen, a Kérelmező által fellebbezésében megjelölt kiegyensúlyozatlansági okokat nem vizsgálta.

Szintén helytálló az elsőfokú hatóság azon megállapítása, miszerint a Kérelmező véleménye ismertetésének elmaradása nem eredményezte a műsorszámokban közzétett tájékoztatás kiegyensúlyozatlanságának megsértését. A Médiaszolgáltató feladata, jogszabályi kötelezettsége jelen esetben ugyanis az volt, hogy a témához kapcsolódó, a kiegyensúlyozott tájékoztatáshoz szükséges, az ügy szempontjából releváns információkat bemutassa, amely a fentiekben és az elsőfokú határozatban ismertetett módon meg is valósult, így a Médiaszolgáltató a műsorszám közzététele során jogszerűen járt el.

Tekintettel arra, hogy a Kérelmező által hiányolt álláspont a tárgyi műsorszámokban bemutatásra került, azaz a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelménye e vélemény közzétételének hiányával nem sérült, helytállóan járt el az elsőfokú hatóság akkor is, amikor a további feltételek teljesülését – így a kiegyensúlyozottság műsorszámok sorozatában történő megvalósulásának, vizsgálatát – mellőzte.

A másodfokú hatóság megjegyzi a Kérelmező azon álláspontja kapcsán, mely szerint hajlandó a Médiaszolgáltatóval történő megegyezésre a Médiatanács határozatának a meghozatala előtt, hogy a Médiatanács döntése nem függ a fellebbezőnek a Médiaszolgáltatóval történő bármiféle megegyezésétől, tekintettel arra, hogy a másodfokú hatóság a fellebbezési eljárás keretében az elsőfokú hatósági eljárás jogszerűségét bírálja el, melyet nem befolyásol a fellebbezőnek a Médiaszolgáltatóval szembeni egyeztetési igénye.

A fentebb kifejtettek alapján a másodfokú hatóság az **Mttv. 165. § (1)** bekezdése, valamint a **Ket. 105. § (1)** bekezdésében meghatározott hatósági jogkörében eljárva, a már hivatkozott jogszabályi rendelkezések alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határozott, és a Kérelmező fellebbezésének elutasítása mellett az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

Az eljárás során a **Ket. 153. §-a** szerinti eljárási költség nem merült fel.

A határozat meghozatalánál a bírósági felülvizsgálat lehetőségéről szóló tájékoztatás az **Mttv. 181. § (7)** bekezdésén alapul. A tárgyalás tartása iránti kérelemre vonatkozó tájékoztatás a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 338. § (2) bekezdésén alapul.

Budapest, 2015. július 7.

a Médiatanács
nevében

dr. Karas Monika
elnök

dr. Kollarik Tamás
hitelesítő tag

Kapják:

- Személyes adat